

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרֻשֶׁת וַיִּקְרָא ח' אֶדְר שְׁנַי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל שְׁנַי סוּגֵי קִרְבָּנוֹת וְכִיצַד הַכֹּהֵן מְקַרֵּב אוֹתָם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

קִרְבָּן עוֹלָה - עוֹף

אֲתָמוּל בְּחֲמֵשׁ לְמַדְנֵנוּ עַל הַקִּרְבָּת קִרְבָּן עוֹלָה מִן הַבְּהֵמָה. קִרְבָּן עוֹלָה נִקְרָא כֹּךְ בִּין שְׁכָלוּ עוֹלָה לֵה'. (יִשְׁנֵם עוֹד סוּגֵי קִרְבָּנוֹת שֶׁבָּהֶם רַק חֶלֶק מְקָרֵב לֵה' וְנִשְׂרָף עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְהַכֹּהֲנִים מְקַבְּלִים אֶת הַיֵּתֶר כְּדֵי לֶאֱכֹל). בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם לּוֹמְדִים, שְׁסוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל עוֹפוֹת (כְּמוֹ יוֹנָה) יְכוּלִים לְשַׁמֵּשׁ כְּקִרְבָּן עוֹלָה וְאֵת אֶפֶן הַהִקְרָבָה שְׁלֵהֶם.

קִרְבָּן מִנְחָה – הוּא סוּג נוֹסֵף שֶׁל קִרְבָּן אוֹתוֹ מְכִינִים מִסֵּלֶת. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק עֲנִיִּים הָיוּ מְקַרְבִּים סוּג כְּזֶה שֶׁל קִרְבָּן, שְׁאִינְנוּ קִרְבָּן יָקָר כְּמוֹ עוֹף אוֹ בְּהֵמָה. כָּל סוּג שֶׁל מִנְחָה צָרִיךְ לִהְיוֹת מְעֻרָב בְּשֶׁמֶן וְלִהְיוֹת עִם שֶׁמֶן וְגַם יוֹצְקִים עָלָיו שֶׁמֶן.

לוֹמְדִים עַל חֲמֵשׁ סוּגִים שֶׁל קִרְבָּן מִנְחָה.

הַמִּנְחָה הָרִאשׁוֹנָה הִיא מִנְחַת סֵלֶת-לוֹקְחִים סֵלֶת, שֶׁהוּא קֶמַח מְאֹד מְשֻׁבָּח, וְשׁוֹפְכִים עָלָיו שֶׁמֶן וְתַבְלִין בְּשֵׁם לְבוֹנָה מְעֻלָּיו. קֶמַץ אֶחָד (כְּחוּפֹן) נִשְׂרָף עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְאֵת הַיֵּתֶר מִתֵּר לְכֹהֲנִים לְקַחַת לְבֵיתָם לֶאֱכֹל.

סוּג נוֹסֵף שֶׁל מִנְחָה, קֶדֶם כָּל אוֹפִים אֶת הַסֵּלֶת. מְכִינִים מִמֶּנּוּ חִלּוֹת (שְׁזָה בְּאֵמֶת דּוֹמָה לְמִצָּה) וּמְעַרְבְּבִים אֶת הַקֶּמַח עִם הַשֶּׁמֶן. אִם מְכִינִים מִצוֹת שְׁטוּחוֹת יֵשׁ לְמִשְׁחָ אוֹתָם בְּשֶׁמֶן.

יִשְׁנֵנוּ סוּג נוֹסֵף שֶׁל מִנְחָה, שְׁאוֹתוֹ מְטֻגְנִים בְּמַחְבַּת וְהוּא הוֹפֵךְ לִהְיוֹת פְּרִיךְ.

כָּל סוּגֵי הַמִּנְחָה בָּהֶם הַקֶּמַח נֶאֱפָה אוֹ מִתְבַּשֵּׁל יֵשׁ לְחַתוּךְ לְחַתִּיכוֹת לְפָנֵי שְׁיוֹצְקִים עָלֵיהֶם שֶׁמֶן.

תְּהִלִּים / יוֹם ח' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ד-מ"ח

לְפָנֵי פֶּרֶק מ"ח (כְּמוֹ בְּמִרְבֵּית הַפְּרָקִים) בְּתוֹבוֹת מְסַפֵּר מַלְיָם הַמְסַבִּירוֹת עַל מַה מְדַבֵּר בְּפֶרֶק. הַהִקְדָּמָה לְפֶרֶק הַזֶּה מְסַפֵּרֵת כִּי בְּפֶרֶק מְדַבֵּר עַל מַה שִׁיְהִיָּה בְּשִׁמְשִׁיחַ יְבוֹא. עַד כְּמָה יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה

יפה וכיצד נקריב קרבנות ונראה את התגשמות כל הנבואות שהנביאים נבאו על אחרית הימים. באחד הפסוקים כתוב: "ישמח הר ציון" - שאפילו ההר ישמח בבואו של משיח.

תניא / לקוטי אמרים פרק ל"ו (ח' אדר ב' שנה מעברת)

העולם הגשמי הזה נקרא "תחתון", החלק הנמוך ביותר, זהו העולם שבו ה' מסתתר הכי הרבה. אולם זו הסבה העקרית למענה ה' ברא את כל העולם ואפילו את העולמות הרוחניים. במעבר מעולם רוחני לעולם רוחני אחר, ה' מסתתר יותר ויותר עד שמגיע לחלק הנמוך ביותר, כאן, מקום שבו ה' מסתר לחלוטין. היות שאיננו יכולים לראות את ה' ישנם דברים שנראים מבלבלים או לא טובים לכן, כמובן המקום הקשה ביותר לקיים מצוה הוא כאן בעולם הזה, וזו הסבה שהדבר גורם לה' רוב נחת בעולמות הרוחניים, מרגישים את ה' ולכן משבחים אותו ומרגישים קרוב אליו. אבל ה' רוצה שאפילו כאן, בעולם שלנו, במקום שבו איננו יכולים להרגיש את ה', דוקא כאן נמצא את היצר הרע ונעשה בכל זאת את מה שה' רוצה. הדבר גורם לה' נחת רוח מיחדת, וגורם לאור ה' להאיר בתוך העולם כדי שירגיש בנח שאיננו רוצה עוד להסתתר מאתנו.

היום יום / ח' אדר שני

למדנו בתניא שה' ברא את העולם באופן שבו ה' נעלם לחלוטין באופן הכי נסתר שיכול להיות. מה אפשר ללמד מכך כדי להיות יהודים וחסידים טובים יותר? הרבי מראה ב"היום יום" של היום.

היות שה' מסתתר כל כך בעולם יתכן שיהיו "העלמות והסתרים" - אתגרים ודברים שגורמים לנו לתהות האם אנו עושים את הדבר הנכון. אנחנו לא מבינים מדוע העולם פועל ומתנהל כפי שהוא. הדבר גורם לנו להאנח.

אבל כמו שלמדנו בתניא, המטרה של כל בריאת העולם היא כדי שנהפוך את העולם למקום שבו ה' מרגיש בנוח על ידי קיום מצוות אפילו כאשר קשה וכך נגרם לה' נחת רוח מרבה. אז נבחין שקיום מצוה זהו הדבר העקרי.

טובה פעלה אחת מאלף אנחות, לפעמים אנו רוצים שדברים יהיו אחרת ממה שהם באמת, ומשמיעים אנחה. אפלו שהאנחה מזכירה לנו שדברים אינם כפי שצריך להיות, עשיה של דבר אחד היא פי אלף טובה יותר. בכל עת נתן לקיים מצוה, לא משנה איפה ואיך. עשה זאת וה' יתן לך הצלחה.

ספר המצוות / מצות לא תעשה קצ"ה, עשה ל"ז

לומדים היום שתי מצוות בספר המצוות:

1. **מצות לא תעשה קצ"ה** - בן סורר ומרה הוא נער שאוכל באופן גס ועושה מעשים המראים שהוא בעתיד יעבר על הרבה עברות. להיות בן סורר ומרה זו עברה גדולה ובית הדין צריך להעניש אותו.
2. **מצות עשה ל"ז** - למרות שלכהן אסור להטמא על ידי שעובר ליד מישהו שנפטר או הולך ללויה או לבית החיים, במקרה של מת מבני משפחתו עליו להטמא לו.

רמב"ם / הלכות ממרים פרק ז', הלכות אבילות פרקים א'-ב'

פרק ז' - בפרק זה ברמב"ם לומדים על בן סורר ומרה, נער שמתנהג בדרכיו אדם רשע. בית הדין

צריך להרוג אותו כדי שלא ימשיך לעבר עוד עברות.

אבל אם מתבוננים בהלכות יש בהם פרטים רבים מאוד, ואם לא התקיימו כל הפרטים בדיוק כפי שכתוב, הוא אינו נחשב בן סורר ומרה.

לדגמה אם אכל סעודה כמו רשע, אבל זה היה חלק ממצוה, או חלק מעבירה אחרת, הוא איננו נענש.

ישנה דעה בגמרא שמעולם לא היה מישהו שהתנהג כמו בן סורר ומרה. זהו חלק בתורה אותו לומדים אפלו שבפעל איננו יכולים לקיים זאת, וזה מקרב אותנו לה'.

סימנו ללמד את הלכות ממרים, בעת מתחילים ללמד את שני הפרקים הראשונים בהלכות אבילות.

זרכי החסידות / תפלה

האדמו"ר הזקן מסביר שחכמים אומרים שאדם המתפלל צריך שיהיו לבו למעלה ועיניו למטה. האדמו"ר הזקן אומר שהכונה היא שאפילו באשר הוא מרגיש קרוב וקשור לה', הוא צריך לזכר איד הוא נמצא במצבו הרגיל. ולהיות בענוה.

הרבי מלימד שבמיחד הפונה שאדם איננו יכול ללכת אחרי התפלה מואר ורוחני, הוא גם צריך להשתמש בזמן התפלה להחליט החלטות למשך היום ואיך יתנהג בעבודתו הרגילה היומיומית כמו אכילה, התעמלות, משחק ועבודה. ואז בהמשך היום, הוא יכול לחשב על מה שעושה והאם מצליח לעמוד בהחלטה שהחליט במהלך התפלה.